

שידור

מאחורי המירקע

מדוע לא היתה שבתה

נציגי ועדה העובדים של הטלוויזיה, ונציגי הוועדה הארצי של עיתונאי ישראל איימו בשבוע שעבר בהשבתה כללית של אמצעי התקשורת הממלכתיים.

השבתה אמורה היתה להתחיל במוצאי השבת, אך, כך הודיעו חברי הוועד להנהלה, תשרי הטלוויזיה את התוכנית ארץ-טרופית-משוגעת. קטעים מאותו מופע, שהוכיח שלו הוא מתי כספי, תוכננו להקלטה לפני שבועיים. זו היתה קריטריון של הטלוויזיה ושל המפיק אכרס ("פשנל") דשא.

לפי ההסכם אמור היה פשנל לממן את ההפקה ואת העריכה, והטלוויזיה היתה צריכה לתת, מצידה, את הצוות המיקצועי שכלל במאי, מפיק ואת המראיינת **רבקה מיכאלי**.

לפי התיכנון המקורי היתה התוכנית צריכה להימשך 50 דקות, שבמהלכן יצולמו קטעים מן המופע וראיונות שתערוך מיכאלי עם מתי כספי, דרור, שחקן הכרוגל הברזילי של בית"ר ירושלים, ומישפחה ישראלית שאימצה שני ילדים מברזיל.

ביום שבו היו אמורים להקליט את המופע באולפני הרצליה היתה שבתה כללית ברשות השידור והצוות לא הגיע לאולפן.

פשנל, שכבר שר את האולפן ושרותיו המיקצועיים, החליט להקליט את המופע ללא הראיונות המתוכננים.

כששמעו אנשי ועדה העובדים של הטלוויזיה שהמופע הוקלט וכי יש כוונה לשרדו בטלוויזיה, פנו לחיים יבין, מנהל הטלוויזיה, והודיעו לו כי שידור המופע ייראה בעיניהם כשבתה שבתה. יבין אמר להם שהוא נוטה שלא לשרד את המופע.

בינתיים התקרב מועד השידור המתוכנן. פשנל, ששמע על הכוונה שלא לשרד את המופע, ראה בהחלטה זו הפרת חוזה.

בין הטלוויזיה לבין משרד ההפקות של פשנל היה חוזה חתום.

מופעי לוי, האיש האחראי ברשות השידור על תחילת חזוים עם גופים חיצוניים, נוהג להכניס לחזוים סעיף המבטיח את הרשות מתביעות במיקרה של אי-שידור מסיבות של "כוח עליון". שבתה נכללת בשפה המישפטית המיקצועית בין המיקרים של "כוח עליון".

בהסכם בין הרשות לפשנל לא היה סעיף כזה. לוי חשב שממילא כל ההוצאות הכספיות חלות על המפיק, ולכן אין הרשות צריכה להבטיח את עצמה כסעיף כזה. כשעבר כתב פשנל מיכתב **לאורי** כשבוש עבר כתב פשנל מיכתב **לאורי**

המנהל שוב איננו

שיחת-היום במסדרונות הטלוויזיה בירושלים היא כרגע חיים יבין, מנהל הטלוויזיה. רבים תהים על העובדה שככל פעם שיש בלגאנים סניב הטלוויזיה יבין איננו בסביבה. הפעם הראשונה היתה כששכנאי הטלוויזיה סגרו את המתג דקות אחדות לפני סיום מישחק הגמר של האן-בי-אי האמריקאי. המישחק התארך אז מעבר לשעה 12 וחצי בלילה, הטכני נאים חשבו שאינם צריכים לעבוד בשעה כה מאוחרת, ופשטו האפילו את המירקע על דעת עצמם, כשהם משאירים את הצופים כפה פעור מול מירקע שחור.

יבין היה אז בחו"ל. הפעם השנייה היתה לפני חודשים אחדים, כשביומן ליל שבת שודרה כתבה אחת ארוכה. זו היתה כתבתו של **אורי גולדשטיין** לציון 20 שנה לכיבוש בגרדה מערביה ובעזה.

פורת שאם יחליטו העיתונאים להשבת את רשות השידור הוא לא יפתח אותה מחדש. לשיבה ביום השישי כצהריים באו פורת, **גידעון לברארי**, מנהל הרדיו, ו**יוסי צמח**, מנהל חטיבת התוכניות בטלוויזיה וממלא מקומו של חיים יבין, מנהל הטלוויזיה.

נציגי ועד העיתונאים איחרו לשיבה בחצי

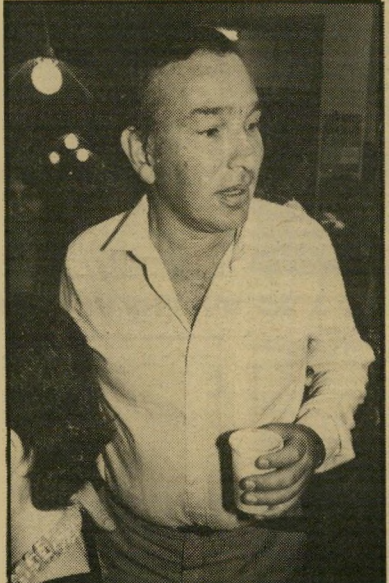
פורת, מנכ"ל הרשות, ובו העמיד אותו על ההוצאות שהיו כרוכות בהקלטת המופע. הוא הודיע לפורת שאם לא ישרד המופע יאלץ לתבוע את הטלוויזיה בגין הפרת חוזה. הוא ריבר על סכום הוצאות של 93 אלף דולר.

ביום הרביעי שעבר התקיימה במישרו של פורת ישיבה בינו לבין חברי הוועד הארצי של העיתונאים. נושא הישיבה היה משא ומתן על השכר. במהלך הישיבה עלה נושא שידור המופע שהוקלט. ועד העיתונאים הודיע לפורת ששידור המופע ייראה בעיניהם כשבתה שבתה ויגרור אחריו השבתה כללית של רשות השידור, כלומר רדיו וטלוויזיה.

פורת הסביר לעיתונאים שאין מדובר בשבתה שבתה, מכיוון שהמופע שצולם הוא אחר לגמרי מן המופע שתוכנן ולכן אפשר לשרדו.

במהלך אותה הישיבה לא הגיעו הצדדים לפשרה ואיום השבתה נשאר בעינו. הצדדים קבעו ישיבה נוספת ליום השישי כצהריים לרדיו באיום ההשבתה.

בינתיים התנהלו ויכוחים בין חברי ועד העיתונאים לבין עצמם. אנשי הטלוויזיה התעקשו להשבתה, בעוד חברי ועד אחרים, בעיקר אנשי קול-ישראל, הציעו להסיר את האיום ולשמור את נשק השבתה לנושא תביעות השכר. ברקע הוויכוח גם עמדה הודעתו של

מגישי לונדון שבח והלל

שעה. כשבאו, לבסוף, היתה בפיהם הודעה קצרה וחד-משמעית: "לא משביתים!" וכך ניצל עם ישראל מימים רבים של רמת אלחוט ושידורים, ושוב הצליח אורי פורת להטיל את מרותו על העובדים.

שודר למרות הכל

למרות מריבות קולניות ואיומים בכג"ץ, שודרו ביום הראשון בערב בטלוויזיה קטעים מן המחזמר עלובי-החיים. הקטעים שודרו ב"תוכנית מצב-הרוח. שאותה מגיש **ירון לונדון**. במהלך השידור שיבב לונדון והילל את המחזמר. בתחילה הובטח לתיאטרון הקאמרי המ"עלה את המחזמר, שקטעים מתוכו ישודרו במיסגרת כתבה נרחבת ביומן בלילה-שבת.

אחרי-כך היתה מריבה בתוך הטלוויזיה בין מחלקת-החדשות למחלקת-התוכניות, על רקע שידור כתבות ביומן, הנוגעות ישירות לחטיבת התוכניות של הטלוויזיה, וההבטחה שניתנה לקאמרי בוטלה.

בטלוויזיה הוחלט שסיקור המחזמר ייעשה בתוכנית מצב-הרוח של ירון לונדון, שהוא גם מנהל מחלקת-החדשות בטלוויזיה. **דנה בורן**, מפיקת התוכנית, סיכמה עם עורך פורמן, מנכ"ל הקאמרי, לצלם בעת החזרות. כוגן הבטיחה לפלרמן לאפשר לפיטר ויינטראוב, בימאיה-מחזמר, לצפות בקטעים המצולמים לפני השידור ולאשרם.

ביום המיועד לצילומים הגיעו כוגן וציוותה לקאמרי, והתחילו בצילומים. ירון לונדון אמר היה לבוא מאוחר יותר באותו היום, ולראיין את כוכבי המחזמר. לונדון אכן בא, וכששמע על הסיכום בין

מנהל יבין (עם המנכ"ל אורי פורת) פעם שלישית

יבין לא היה ולא צפה בכתבה לפני השידור. במקומו צפו כה או **יוסי צמח**, מנהל חטיבת התוכניות ומי שמילא את מקומו של יבין, ו**אורי פורת**, מנכ"ל הרשות. השניים קיצצו קטעים מהכתבה, אך למרות הקיצוץ עורר השידור שערויה בצמרת הפוליטית הימנית ובציבור.

פלדמן לכוגן, כעס וסירב לקחת בו חלק. כעסו הגיע לטונים גבוהים מאוד, והוא הקים צעקות בקאמרי וגרם בושה לאנשי צוות הטלוויזיה. הוא אמר שאינו מוכן לכבד שום הסכמים, שבהם היתה לאנשי הקאמרי זכותו על שידור קטעים מן המופע.

בינתיים כבר צולמו באותו היום קטעים, ונלקחו לחדר-העריכה בטלוויזיה.

אנשי הקאמרי איימו בכג"ץ, שיאסור על הטלוויזיה לשרד את הקטעים שצולמו, אם לא יכובד ההסכם בין התיאטרון למפיקת התוכנית מצב-הרוח.

הבעיה העיקרית שהניעה את מנהל התיאטרון הקאמרי לנקוט בצעדים דרסטיים היתה ריבוי הכוכבים המשתתפים במחזמר. אנשים אלה איימו בצורות שונות שאם קטעים שבהם הם מככבים לא ישולכו בכתבה בטלוויזיה, הם יפרשו מן המחזמר.

רק בסרט ההקלטה

לפני אנשי צוות ההפקה בתוכנית הפופלא-רית זהרזה, המשודרת פעמיים בשבוע בטל-וויזיה החינוכית, עומדת דילמה.

אחד הקטעים הקבועים בתוכנית, והמשודר פעם בשבוע, הוא פרק רפואי. כפינה זו מציג צוות מיוחד בעיה רפואית, שבאה אחר-כך על פיתרונה בצירוף הסבר מפי שני רופאים.

שני הרופאים משמשים גם כשחקנים בקטע המוצג, וגם כרופאים המסבירים את הבעיה.

שני הרופאים הצעירים הם ד"ר **בני דוורדון**, רופא-ילדים, וד"ר **איתן פרידמן**, רופא פנימי.

לפני ימים אחדים נסע ד"ר פרידמן לקנדה להשתלמות לתקופה של ארבע שנים.

בינתיים ממשיך פרידמן להופיע על המירקע, אך רק דמותו הוקלטת נשארה בארץ. בעוד הוא נמצא כבר הרחק בארצות-הים.

במהרה יסתימו הקטעים שהוקלטו מראש, והמפיקים שוברים לעצמם את הראש כיצד למלא את החסר.

מאחורי המיקרופון התפטרות עקרונית

עליזה אלון, מנהלת המינהל של קול-ישראל, הודיעה לגידעון לברארי, מנהל הרדיו, שהיא תפטר מתפקידה אם הוא יאשר חריגות שהיא סירבה לאשר.

לברארי אישר, אלון הגישה התפטרות, ההתפטרות התקבלה.

הרקע להתפטרות הוא בקשה לאישור מיכס שעות נוספות לחטיבת-האומר של קול-ישראל. את החטיבה מנהל **יצחק אלון** (לא קרוב של עליזה). מאז נכנס אלון לתפקידו, הוא הפך את המחלקה ושידוריה על פיהם במרץ רב. במיסגרת המהפך הגיש בקשה למיכס נוספת של שעות נוספות. בין השאר ביקש גם אישור לעצמו ולאנשיו לשהייה בערד, לרגל פסטיבל-הזמר שאמור היה להתקיים שם.

אלון סירבה לאשר את הבקשה. היא הסתמכה על דו"ח של **ראומה אבישי**, מבקרת הרשות, שהתריעה בעבר על חריגות דומות.

לברארי עמד בתחילה מאחורי החלטתה, אחר-כך החליט לאשר את הבקשה. אלון לא הסכימה לאישור והתפטרה.

את מקומה ימלא, כנראה, **איתן אלמוג**.

הרדיו סירב, הטלוויזיה נעתרה

אי-הקולנוע אמנון רובינשטיין (לא השר לש"עבר).

אחת הדמויות המרכזיות בסרט היא כתבת מחלקת-החדשות של קול ישראל. את התפקיד מגלמת השחקנית ליאורה ריבלין. עליפי התסריט, מתרחשות אחרות מהסצנות בתוך אולפן שידור של הרדיו הממלכתי, כש הכתבת מכינה כתבה ליומן היום-הזה. ובין השאר יש לכתבת גם עימות עם מנהל הרדיו.

חברת אבא הפקות. המפיקה את הסרט, פנתה למנהל הרדיו בשתי בקשות. האחת, שבה תלו המפיקים יותר תיקויות והתייחסו אליה ביתר רצינות, היתה לאפשר להם לצלם את הסצנות האולפן באחד מאולפני קול-ישראל בירושלים, כדי להעניק לסרט אמנות.

הבקשה השניה היתה שלב-ארי עצמו יופיע בסרט כסצינה קצרה בתפקיד מנהל הרדיו. לברארי סירב אוטומטית לשתי הבקשות. הוא לא ביקש אפילו לקרוא את התסריט לפני שסייב.

בצר להם פנו אנשי צוות ההפקה לגלי צה"ל כדי שתחנה זו תאפשר את הצילומים באולפן. אנשי גלי צה"ל דווקא הביעו נכונות עקרונית, אבל הפרוצדורה, שירשה השגת אישורים מר-הגיס שונים בצבא, היתה ארוכה מדי וצילומי רגום עמרו להתחיל.

באין ברירה החליטו מפיקי הסרט לשחזר אולפן רדיו. הם עשו זאת בדרייקנות מירבית באולפני-ההקלטה קולנוור בתל-אביב. את תפקיד מנהל הרדיו בסרט קיבל **ירון לונדון**, שהוא מנהל מחלקת-החדשות של הטלוויזיה.

סצינה נוספת בסרט מתרחשת באולפן טל-וויזיה. **חיים יבין**, מנהל הטלוויזיה, נתן אישור למפיקי הסרט לצלם את הסצינה באולפן הטלוויזיה בקריה בתל-אביב.

שחקנית ריבלין אולפן משוחזר